

בס"ד כז' אייר ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 19: 24
צאת השבת - 20: 16
רבנו תם - 21: 11
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 819
@ ביום ראשון כח' אייר "יום ירושלים" בירתנו לנצח.
@ השבת "מברכין". ר"ח סיון יחול בע"ה ביום שלישי.
יחדשהו הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, לטובה ולברכה,
לששון ולשמחה לבשורות טובות וישועות, אכ"ר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין: "והיה מספר"
(הושע ב')
השבת מב' לעומר
פרקי אבות - פרק ה'

פרשת במדבר

בזוק ומנוסה - סגולה להשתתף
בסעודה וביעית ביהכ"נ "אוהל-מועד"
השיעור בלויין יחל ב- 21:30

מלבייני הפרשה:
← מיפקד צבאי שנערך לבני ישראל ע"י משה ואהרון ונשיאי השבטים.
← מספר הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה.
← מספרם של כל בני ישראל מלבד שבט לוי.
← פירוט תפקידים המיוחדים של בני לוי.
← סדר חנייתם ונסיעתם של בניי במדבר.
← מיפקד הלוויים.

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד"
המדרש (מדרש רבה) מבאר מדוע התורה ניתנה דווקא במדבר? שנו חכמים בשלושה דברים ניתנה התורה: באש, במים, במדבר... ולמה דווקא בשלושה דברים אלו? אלא מה אלו חינוך לכל באי עולם כך דברי תורה חינוך הם שנאמר "הוי כל צמא לכו למים..." כמו כן, שכל מי שעושה עצמו כמדבר-הפקר, רק הוא יכול לקנות תורה וחוכמה.

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד"
בתיקוני הזוהר כתוב שכל תלמיד חכם יש בו ניצוץ של משה רבנו, ואפשר לרמוז שבשביל להיות תלמיד חכם צריך להתנהג בענוה כמדבר שהכל דורכין עליו. וכן במדבר לשון דיבור לרמוז למה שכתוב כי חיים הם למוצאיהם ודרשו חז"ל שזה מוצאיהם בפה למי שלומד בקול רם ואז יזכה להיות סיני דהיינו שיהיה בקי בכל התורה.

"דגל מחנה אפרים..."
הפסוק מתחיל בדל"ת ומסיים בדל"ת לפי שיעקב הקדים בארבע מקומות אפרים לפני מנשה וכגדו קדם בארבע מקומות אפרים למנשה בדגלים ובנשיאים ובקרבתנות ובשבטים.

"ובנסע המשכן יורידו אותו הלויים ובהנהגת המשכן יקימו אותו"
אמר רבי משה מקוברין זצ"ל: הנסיעה והנדודים ממקום למקום גורמים לאדם עפי רוב לירידה ברוחניות ואילו החניה במקום אחד גורמת ליישוב הדעת ובעקבותיה בדרך כלל עליה רוחנית. רמז לדבר אומר הרב: 'ובנסע המשכן-יורידו אותו הלויים' אבל 'ובהנהגת המשכן-יקימו אותו'.

"ושנים יסעו..."
כתוב "ושנים יסעו", אומרים בעלי המוסר, תקרא "ושנים יסעו" השנים של האדם נוסעים ובורחים, וצריך להזדרז ולאסוף תורה ומצוות.

"ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לכהן אבותיו הוא"
לכאורה למה כפל שלש פעמים 'איש' רמזו כנגד אברהם יצחק ויעקב הקרויים איש ולומדים שחייב אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי וכך יתחזק בתורה ובמצוות ויהיה ראש לבית אבותיו. או אפשר לומר כנגד כהנים לויים וישראלים שזה ראשי תיבות כל"י ואם יש אחדות בעם ישראל אז שורה הברכה שנאמר "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום" וכל אחד זוכה להתברך ולהיות ראש לבית אבותיו. (החידוש היומי)

פינת הגיב'ים והפתגמים
בר-בי-רב = תלמיד, כנוי לתלמיד שזה עתה התחיל ללמוד. בר = בן. בן = בית. רב = מורה.
דוגמה: לדעתי, כל בר-בי-רב יכול להבין את דרך הפעלתו של המחשב ואת השמוש בו.
מקור: תרגום מארמית: רב אידי, אביו של ר' יעקב בר אידי, היה רגיל ללכת לשלושה ירחים בדרך [כפי ביתו היה רחוק] ויום אחד [היה לומד] בבית-המדרש, וקראו לו החכמים: בר-בי-רב דחד יומא -תלמיד של יום אחד [תגיה ה].

"לראובן אליצור בן שדאור..." מסיים "אחירע בן עינן" רמז לפסוק "יצרנהו כאישון עינו", שבה מרומז אליצור זה יצרנהו, "עינן" זה אישון עינו, מלמד שצריך לשמור על העיניים.

הסידור ממשל מדרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

ערב ראש חודש סיון

א. בערב ר"ח סיון טוב לומר את התפילה שתיקן השלי"ה על גידול הבנים וחינוכם בדרך התורה. אבות ואימהות באופן תמידי ויומיומי מתפללים שהקב"ה יצליח דרכם וייתן להם בנים ובנות אוהבי ה' ויראי אלוקים.

ב. ראוי להתנהג בקדושה וטהרה כל ששת הימים שמראש חודש ועד חג השבועות, ובזה יוסיף הארה גדולה לנשמתו ליראה את ה' הנכבד. יש להקפיד על אחווה ורעות בתוך עם ישראל, לקיים דרשת "ויוחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד.

ג. אין אומרים תחנון ואין מתעניין מר"ח סיון עד י"ג בו כיוון שאז התחילו ההכנות למתן תורה. והימים לאחר חג שבועות הם ימי תשלומים לקרבנות החג. ויש נוהגים שלא לומר תחנון גם ביי"ד בסיון.

ד. מאחרון להתפלל ערבית של ליל שבועות כדי שיהיה ימי הספירה "תמימות", ומי שאינו יכול לאחר את התפילה - יתפלל מוקדם, אבל לא יקדש עד שיהיה לילה ודאי.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

דברים היוצאים מן הלב

כמו שחינוך הילדים ותלמידים אינו מועיל בלי דוגמא אישית, כך המוסר שאומרים הורים לילדיהם ומחנכים לתלמידיהם, אינו מועיל אלא אם כן הוא יוצא מליבם, וזה על ידי שההורים והמחנכים קיימו זאת כבר לפני כן, או שיקבלו תחלה לקיים זאת בכל לבבם, ואז יכנסו דבריהם בקרב ליבם של בניהם ותלמידיהם, ויקיימו זאת. אבל אם זה לא חדר בקרב הורים, אזי הדברים לא יכנסו ללבם, אלא יגיעו רק לאזני בניהם ולא יעשו פירות, וכמו שכתב האלשיך בספרו "תורת משה" פרשת ואתחן על הפסוק: "והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך", ואז "ושנתם לבניך" שיכנסו הדברים בקרב ליבם כחצי גיבור שנונים. וכן הדין גבי כל מחנך ודורש בקהל, וכן מוכיח את חברו ומשפחתו ואשתו, שאם מקבל על עצמו לקיים זאת תחלה בכל לבבו, זה יחדר גם לקרב לבו של השומע ויעשה פירות. ולכן לפני שהוא מוכיח או מלמד לבניו או לאחרים, צריך שילמד מוסר על דבר זה, עד שיצא הדיבור מלבו עם יראת שמים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בליוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קולן וקולן אמה, קולן חנון וקולן לב"ה

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו שלכמה ורויטל לסרי הי"ו ז"י ורודי פריץ הי"ו לנישואי מאיר-רפאל עם קרין יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכות ואחול"ס

לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות. וברכה למאיר ודינה ביטון ולשמעון ושושנה צעדי שררו נחת מיוצאי הצליהם

מרכות ואחול"ס

למייכאל ורחלי יעקובי להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה לאליהו ושושנה יעקובי ולרב משה ואילנה סרבר

מרכות ואחול"ס

לארז ופרחנא סעדיאן בהגע הודיה ורעיה לניל מצוות יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכה לחופתו ויתגשמו כל משאלות ליבן לטובה ותרוו נחת מילדיכם

מרכות ואחול"ס

לעילוי נשמת הישר והענו משה חבה חבה בן חביבה ז"ל נפטר א' סיון ביום שלישי פקידת שנתו יה"ר שימליץ בעד משפחתו

מרכות ואחול"ס

רפואה שלימה לנטייל עובדיה בת רבקה וכוזאב בן עליזה הקבי"ה ישלח להם מזור ומרפא שיחזרו לאיתנם הראשון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות

מרכות ואחול"ס

לרפאל והילה יעקוביאן להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה לציון וצביה דודי הי"ו ולמליה יעקוביאן מנב"ת

מרכות ואחול"ס

לעילוי החסיד והענו חיים חויה חיים בן טורקי ז"ל נפטר כט' אייר ביום שני פקידת שנתו למשפחת בן-זקן היקרה משתתפים בצערכם בפטירת האם הצנועה והענוה ויקטוריה בת טובה ז"ל שלא תדעו עוד צער

קולן וקולן אמה, קולן חנון וקולן לב"ה

מזל טוב ואיחולים לבניי לידידנו דינאל ושמיחה דויד הי"ו שטיין-דרור ורות אבי"א לנישואי דוד עם הדר מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

מרכות ואחול"ס

לג'רשון וסימה אהרון הי"ו שתרומו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל משפחתם. שיזכו לזרע קודש בר-קיימא במהרה. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו ברוחניות ובגשמיות ובפרנסה טובה.

מרכות ואחול"ס

לעילוי החסיד והענו נסים נסימי בן מרדכי ובני ז"ל נפטר א' סיון תשע"א ביום שלישי פקידת שנתו לעילוי הצנועה והענוה רבקה מרים בת מילכה ז"ל יה"ר שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

שבת שלום זמבורד

בריאות והחלמה איתנה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהן זהב בן פרידה הי"ו באבאי אבאבי בן מורוורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרים הי"ו	שאל-אליהו כהן בן מזל הי"ו רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת בן יהושע ניקי ניסים הי"ו זהבה אפרת בת מרים מנב"ת	רה"ג יוסף-מיכאל אברגיל בן דינה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייק"ה טחלוב בן שירין ז"ל גואל רחמני בן שרה ז"ל יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל שרה מוסאי בת סרוור ז"ל ויקטוריה בן-זקן בת טובה ז"ל	מבאי מוסאי בן אברהם וזלכיה ז"ל
--	--	---	--------------------------------

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הקדמה לדיני יום טוב

דיני חג השבועות שחל במוצאי שבת

א. יש להדליק בערב שבת נר נשמה גדול, על מנת שיוכלו להעביר ממנו אש לצורך הדלקת אש ביום טוב, במיוחד לצורך הדלקת נרות של יום טוב במוצאי שבת.

ב. אסור לעשות הכנות ביום השבת לצורך מוצאי שבת. לפיכך אין היתר לערוך את השולחן ביום שבת לצורך החג, או להכין שאר מאכלים משבת לצורך החג. רק עם צאת השבת מותר לעשות מלאכה המותרת ביום טוב וכן להתחיל בהכנות לסעודה, חימום האוכל וכד'.

ג. בערבית אומרים ”ותודיענו”, במקום ”אתה חוננתנו”.

ד. הדלקת נרות יום טוב תיעשה רק לאחר זמן צאת השבת.

ה. סדר הקידוש בליל החג נקרא: ”יקנהז”, ראשי תיבות: יין: בורא פרי הגפן. קידוש: הקידוש לחג. נר: בורא מאורי האש. תבדלה: הבדלה מיוחדת ליום טוב שחל במוצאי שבת. המבדיל בין קודש לקודש. זמן: ”ברכת שהחיינו”.

(עדיף שלא להדליק נר נוסף להבדלה, אלא לברך ברכה זו על הנר שהדליקה האישה לכבוד יו”ט).

מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב.

כתוב בתורה (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. והטעם שצוה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעו לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל. על ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר ”וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל”. וכן אמרו חז”ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. ולכן נצטוונו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה ושמחת החג. אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסרום חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדהו או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפסוקים, שנאמר ”אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם”, ומייד אחר כך נאמר ”ושמרתם את המצות” ללמדנו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלאה, (שהקמח בא במגע עם המים ועלול להחמיץ ללא שימור מיוחד) לישת הבצק אף על פי שאסורה בשבת, ביום טוב היא מותרת, וכן טיגון ובישול וכיוצא בזה.

בח הדיבור - פרשת במדבר

”ובנסע המשכן יורידו אותו הלויים ובחנת המשכן יקימו אותו הלויים והזר הקרב יומת”. ובחנת אותיות תבחנו את עצמכם תמיד לבל תכשלו. ידוע שבכל יום יש מלחמה עם היצר. מהו המשכן? אלו בתי הכנסיות ובתי המדרשות ששם הסכנה פחותה, שנאמר ”אם פגע בך מנוול זה משכחו לבית המדרש”. ומתי היא הסכנה הממשית גדולה ובעייתית? כשאדם הוא במצב של בנסע דהיינו שיוצא לרחובות ומביתו או מלימודו בבית המדרש, נתקלים במראות אסורים בשמיעה של דברים לא מתאימים לרוח התורה. ועוד תבחנו בא לומר לאדם שאתה במסגרת לא מדקדקים, שאתה יוצא דהיינו גם מהשגרה, בין הזמנים, חגים, אירועים משמחים, שם הבחינה והדקדוק יותר גבוהים. לכן עם היצר הרע לא משחקים. צריך להילחם בו בכל הכח דרך התורה הקדושה שנאמר בסיפא ”חזר הקרב יומת” שזהו היצר הרע שמנסה לקחת את האדם מדרכי חיים לדרכי מוות. למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי=ר”ת המולה של מחלוקת. ”אלה הם משפחות מררי”=ס”ת מיתה גורמת לכל המעורבים. ”למררי” אותיות מר לי כשנכנסתי למחלוקת כי אז מרגנים הבריות עלי. ”המושי” אותיות הו שמי מתבזה וצריך האדם לדאוג לשמו שנאמר ”טוב שם משמן טוב”. אבל מלמדים אותנו המשפחות גם דרך תשובה. נרמז מהפסוק כמה קשה היא המחלוקת ואם חלילה קרתה, צריך לדעת למחול ולסלוח האחד לשני. המחלי אותיות מחילה האחד לשני ושב ורפא להם. ”הלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות”. אומר רש”י-אם תעשו כמצוותי לא יהיה קצף. ואם לא, שיכנסו זרים בעבודתם זו יהיה קצף כמו שמצינו במעשה קרח (במדבר יז) כי יצא הקצף. כמה מוסר ללמוד מהפסוק הניל, שכל עדה וכל מנזר יתנהג בהתאם לרבותיו ולפסקיו וכל אחד יחנה סביב משכן העדה שלו וסביב רבותיו. העדה אותיות הדעה אך ורק של רבותיו. ”ולא יהיה קצף”, ומדוע בכל זאת לצערנו יש קצף? כי כל אחד חושב שרבותיו ותורתו הם הנכונים, והאחרים לא נחשבים חלילה. ”העדות” אותיות הדעות הרבות שיש גורמים למחלוקות ושנאה ולקצף. לכן נלמד מהפסוק ”ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות”, דהיינו שלא ייכנסו זרים בעבודתם כמאמר רש”י. כך אנו נתמקד בארבע האמות שלנו וננסה לתקן את עצמנו ולא נתבונן ונתערב במקומות שלא שייכים לנו ונשאיר את המלאכה של הפסיקה וההנהגה לגדולי הדור שבוודאי שאצלם הכל בכבוד ובענוה. ”ובמדבר” רומזת על ענוה וגאווה. אדם שמרגיש שכולם דורכים עליו וגם שמגיב מעלה מעט אבק זהו מעט הדיבור שמוציא מפיו. ולא כך הוא הגאווותן שמגיע למקום ועושה הרבה רעש בהילוכו ובדיבורו וכמו סופות החול שיש במדבר, כך זורה חול בעיניהם של הסובבים אותו. רואים מהפרשה שכל חייו של האדם תלויים אך ורק בו וזו הבחירה ענוה או גאווה, ה' יצילנו. (מעבדכם הנאמן א.ש. הי”ו)

" ואבותינו סיפרו לנו "

הבן שבתפילין (מבוסס על מעשה שהיה)

לאחרונה בדקת את התפילין שלך ר' אליקים?
אליקים-חנן השתתק. "אינני זוכר אך הן נבדקו מספר פעמים, ונמצאו כשרות" הפטיר.
"ממתי התפילין אצלך?" "קיבלתי אותם לבר מצווה..." "כדאי שנבדוק" הציע הרב.
הרב רצון פתח אותם. הוציא את הפרשיות מן הבתים ושריקת התפעלות נפלטה מפיו. הן נראו כמו חדשות, והאותיות? כקילורין לעיניים. משרטטות כדבעי, מאירות ומדוקדקות, ללא ספק נכתבו בידי סופר צדיק וירא שמים. הרב רצון היה המום. התפילין בני למעלה מ-60 שנה, אך לא נס ליחס, "וספק אם יש סופר סת"ם בדורנו שיש לו כתב מדהים שכזה" הרהר בלבו.
הרב רצון החל לקרוא את הפרשיות מילה אחר מילה כמונה מעות... וכשהגיע לתפילין של יד, כמעט נעתקה נשימתו "... והיה - כי - ישאלך - ... מחר - לאמר...". אבל המילה "בנדך" א-י-נ-ג-ה-!!!

אחרי תפילת שחרית קרא הרב רצון לידידו היקר והראה לו: "המילה 'בנדך' לא נכתבה כאן מעולם... ולמרות הבדיקות שנעשו בעבר, חסרונה של המילה לא נתגלה..." עיניו של אליקים חנן נפערו לרווחה: "אינני מאמין למראה עיני... עכשיו אני מבין מדוע מעולם לא היה לי בן שישאל אותי... כי - ישאלך - בנדך... ריבונו של עולם, כבוד הרב, האם לא הנחתי מעולם תפילין שהרי אלו פסולות?"

הרב רצון אמר: "ניתן לסמוך על דעת הבן-איש-חי, שמי שהניח תפילין פסולות בשוגג יצא ידי חובתו... אני מזמין לך זוג חדש ומהודר, הכל לטובה".

בשעה שמונה בערב נשמעה דפיקה על דלת ביתם של אליקים חנן ומלכה. בפתח ניצבו הרב יונדב רצון ולידו רעייתו מזל, עם שני בניה התאומים בני השלוש ובידיה התינוק בן שלושת החודשים, נתן-רועי.

מלכה הכניסה אותם פנימה במאור פנים, הושיבה אותם בסלון והגישה להם שתיה קלה וממתק לילדים. "באנו לשמח את בעלך היקר" אמר הרב רצון "הוא עבר חוויה לא קלה היום". לפתע קמה ממקומה האורחת מזל רצון שפשפה את עיניה וכמעט שצעקה: "את מלכה'ה נכון? "כן" השיבה מלכה מבוהלת.

"אני מזי הבת של הנגר... את לא זוכרת אותי? אוי כמה שאני אוהבת אותך... כמה שהייתם טובים אל...". "את מזל? הבת של הנגר, הו כמה שגדלת מתוקה שלי!!" התרגשה מלכה'ה וחיבוק חם ארוך וממושך עם המון דמעות ונשיקות בין שתי נשים, חיבר אותן על ציר החיים שמרחקו כ-25 שנה.

מזל התייתמה מאמה בהיותה בת שש שנים. היתומים פוזרו, ובמשך שלוש שנים מזל התחנכה בביתם של מלכה ואליקים חנן, שם היא ספגה הרבה אמונה ויראת-שמים, שליוו אותה במשך שנים לא קלות שעברה.

"מלכה'ה יקרה, אני רוצה לבקש ממך בקשה קטנה". "בשמחה, מזל..."

"את יודעת שאני יתומה מגיל שש, ואבא שלי נפטר גם הוא לפני 15 שנה, לבעלי יש אבא חולני בעיר רחוקה, עכשיו אנחנו שכנות, אולי תרצי להיות קצת סבתא לילדים שלי...?"

"מאד רוצה... מאד מאד רוצה" חייכה מלכה והרגישה כאילו משמים שמעו את תפילותיה.

נכון ש"בנדך" נעלם מן התפילין של בעלה, אבל כשהקב"ה רוצה, הוא שולח בן, או שלושה בנים לפתחנו, אפילו מקצה העולם. (קובי לוי, "העתונאי")

איש יקר ונעים הליכות הוא אליקים חנן, אשר שם שמים תמיד מתרוגן על שפתותיו הטובות, והוא כולו אומר שירה ותפילה לאבינו שבמרומים. מרבה חסד, אהוד על כל סביבותיו, מבאי ביתם של רבנים חשובים בעיר, הפוקד תדיר, יומם ולילה את שיעורי התורה המגוונים הפרושים בשכונת מגוריו המעטירה. הוא בהחלט חלף בגאון מעל משוכת גיל ה-75, או אם תרצו גבורות פלוס. אשת חיל לימינו של אליקים חנן, זוהי כמובן הגב' מלכה הצדקת, אשר ידועה מזה עשרות בשנים בפעולות החסד הנדירות שלה, עם כלות עניות ואלמנות קשות יום. היא אוזן קשבת, היא הגמ"ח, היא הכותל המערבי, היא לא נגזים האמא הגדולה של רבות מנשות העיר. ואיך לא, היא גם הבלנית הכי ותיקה, אשר דורות של נשים זכו לטיפול ושרותיה האדיבים במאור פנים. דא-עקא, לא זכו בני הזוג היקרים להיפקד בפרי בטן... עצוב? בהחלט. חובה עלינו לדייק. אומנם לא נפקדו בני הזוג היקרים הללו, אלא שלאורך עשרות שנות נישואיהם הם שימשו כמשפחת אומנה חמה ואוהבת לכמה עשרות ילדים אומללים שהגיעו אליהם בנסיבות טרגיות בדרך כלל. מלכה ואליקים חנן אהבו את החסד הזה, ומסרו נפשם על כל ילד וילדה כדי שהזמן בין כותלי ביתם יקסים להם, ויעניק להם כוחות ושאר-רוח להמשך החיים. לעיתים הם שימשו כתחנת מעבר קצרה של חודשים ספורים, לעיתים של שנה שנתיים ולפעמים קצת יותר. והתנועה הדינאמית הזו, המתחדשת תמיד, האירה את ימיהם, והשכיחה מהם במידת מה את העובדה שהם בעצם חסרי ילדים משל עצמם.

"כל המלמד את בן חברו תורה" היה נוהג אליקים חנן לצטט לאשתו "מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו", ואנחנו מלכה'ה משקיעים בהם המון. מלמדים אותם ברכות השחר, נוטלים להם ידיים, מברכים עמם ברכת המזון ועד כמה שידנו משגת אנחנו מגלים להם שיש אבא בשמים ושצריך להודות לו".

מלכה היתה מנגבת דמעה מבלי שהוא יבחין בה, ולא אחת התפללה שהקב"ה ישלח לה שלושה מלאכים, כמו לשרה אמנו. שאחד מהם יבשר לה...

עד לפני 10 שנים עוד פקדו את ביתם אותם נערים שהתבגרו ואף הקימו משפחות, ומעת לעת הם המשיכו לשמש כמעין אורחים לילדים שביתם התפרק להם באמצע החיים. "תראי מלכה'ה, התבגרנו. אני מודה לקב"ה שנתן לנו לפחות את הזכות להאיר את חייהם של כאלה שלא ראו הרבה אור. אין לי טרזניה כלפיו, חלילה וחס, שנותרנו די בודדים, לא כולם זוכרים אותנו וגם אין לנו שום זכות לדרוש מהם לזכור אותנו. לכל אחד יש את עומס החיים שלו לטוב ולמוטב, אני מאמין ומקווה ששכרנו ישולם לנו לעתיד לבוא לטובה ולברכה" היה משנן אליקים חנן לאשתו, כדי לעודדה. אבל לאמיתו של דבר, הבדידות ממצהלות ילדים והשקט הכפוי, העיבו על מצב רוחה של מלכה'ה.

רב בית כנסת חדש הגיע לשכונת מגוריהם של הזוג. הרב יונדב רצון, איש צעיר ונמרץ שמצא מהר מאד חן, בעיני המתפללים. הרב הצעיר ר' אליקים-חנן הפכו מהר מאד לידידים טובים. אליקים-חנן לא הפסיד שיעור אחד מזה שנתיים ימים אצל הרב הצעיר, וניהל איתו גם שיחות נפש. הרב רצון ידע לשמח ולהאיר את ימיו של היהודי הקשיש במילים חמות ומלטפות.

בוקר אחד אחרי תפילת שחרית שאל הרב רצון: "מתי